

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **EKO Logistics s.r.o.**, IČO 26710170,
sídlem Tyršova 68, Týnec nad Labem,
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Hajdučíkem,
sídlem Sluneční náměstí 2588/14, Praha,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2021, č. j. 24794/21/5300-21444-711869,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2021, č. j. 24794/21/5300-21444-711869, a rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 4. 5. 2017, č. j. 2625702/17/2111-50522-208266, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 61 361 Kč k rukám Mgr. Jakuba Hajdučíka, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci správce daně odesláním mezinárodního dožádání materiálně zahájil daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty (dále „DPH“) za zdaňovací období srpen 2012 přede dnem jejího formálního zahájení. Kvůli tomu právo stanovit daň zaniklo před Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

vydáním dodatečného platebního výměru.

Vymezení věci

2. Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále „správce daně“) dodatečným platebním výměrem ze dne 4. 5. 2017, č. j. 2625495/17/2111-50522-208266, doměřil žalobkyni DPH za zdaňovací období květen 2012 a uložil jí povinnost uhradit penále. Dodatečným platebním výměrem ze 4. 5. 2017, č. j. 2625702/17/2111-50522-208266, žalobkyni doměřil DPH za zdaňovací období srpen 2012 ve výši 1 371 320 Kč a stanovil povinnost uhradit penále 274 264 Kč. Proti dodatečným platebním výměrům podala žalobkyně odvolání, která žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2018, č. j. 38290/18/5300-21444-711428, zamítl a dodatečné platební výměry potvrdil.
3. Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2018 bránila žalobou, které zdejší soud rozsudkem ze dne 22. 1. 2021, č. j. 43 Af 37/2018-87, částečně vyhověl a zrušil rozhodnutí žalovaného v části, v níž bylo zamítnuto odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru za zdaňovací období srpen 2012. Ve zbývajícím rozsahu žalobu zamítl. Kasační stížnost žalobkyně zamítl NSS rozsudkem ze dne 24. 1. 2022, č. j. 10 Afs 57/2021-65.
4. V dalším řízení žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále „napadené rozhodnutí“) dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období srpen 2012 změnil tak, že vypustil část výroku, jímž byla žalobkyni uložena povinnost uhradit penále. V ostatním zůstal výrok beze změny.
5. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

Posouzení věci soudem

6. Soud o žalobě poprvé rozhodl rozsudkem ze dne 1. 6. 2023, č. j. 55 Af 18/2021-88, jímž žalobu zamítl. Mimo jiné dospěl k závěru, že DPH za zdaňovací období srpen 2012 nebyla doměřena po uplynutí lhůty pro stanovení daně, neboť nedošlo k dřívějšímu materiálnímu zahájení daňové kontroly. Mezinárodní dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247, ani mezinárodní dožádání č. j. 786099/13/2111-05403-204247, nevyhodnotil soud jako úkony, kterými by došlo k materiálnímu zahájení daňové kontroly.
7. Rozsudek zdejšího soudu ke kasační stížnosti žalobkyně zrušil NSS rozsudkem ze dne 10. 4. 2025, č. j. 6 Afs 169/2023-32, ve znění opravného usnesení ze dne 17. 4. 2025, č. j. 6 Afs 169/2023-39 (dále „zrušující rozsudek“). NSS dospěl k závěru, že zdejší soud vyhodnotil otázku zahájení daňové kontroly nesprávně, když dovodil, že výše uvedená mezinárodní dožádání materiálně daňovou kontrolu nezahájila. Mezinárodní dožádání totiž překročila mantinely vyhledávací činnosti. NSS zavázal zdejší soud, aby se v dalším řízení znovu zabýval komplexním posouzením běhu prekluzivní lhůty, a aby mimo jiné ověřil, zda správce daně před okamžikem formálního zahájení daňové kontroly dne 14. 11. 2014 neučinil další mezinárodní dožádání (nad rámec dvou výše zmiňovaných), která se co do obsahu mohla materiálně týkat prověřování plnění za zdaňovací období srpen 2012.
8. Soud tak ve věci rozhodoval podruhé. Stejně jako v prvním rozsudku i nyní vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal jej v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Současně byl vázán právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Soud rozhodl bez nařízení jednání, protože byly splněny podmínky podle § Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, protože všechny podstatné skutečnosti plynuly z obsahu správního spisu, jímž se zásadně nedokazuje.

9. Žalobkyně po zrušujícím rozsudku uvedla, že prověřování plnění za zdaňovací období srpen 2012 se týkala mezinárodní dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247, č. j. 786099/13/2111-05403-204247 a č. j. 162269/13/2111-05403-204247. První probíhalo od 12. 2. 2013 do 8. 8. 2013. Zbylá dvě se uskutečnila v tomto mezidobí. Daňová kontrola byla zahájena 12. 2. 2013 odesláním dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247. Lhůta ke stanovení daně uplynula 12. 2. 2016. Platební výměr byl vydán až po uplynutí prekluzivní lhůty.
10. Žalovaný ve vyjádření ze 3. 6. 2025 sdělil, že úkony, které mohly z materiálního hlediska zahájit daňovou kontrolu, jsou pouze mezinárodní dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247 a č. j. 786099/13/2111-05403-204247, což konstatoval NSS ve zrušujícím rozsudku. Mezinárodní dožádání č. j. 162269/13/2111-05403-204247 takovým úkonem není, protože se netýkalo srpna 2012. K materiálnímu zahájení daňové kontroly došlo odesláním dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247. Nedošlo k tomu 12. 2. 2013, jak tvrdila žalobkyně, ale až 21. 2. 2013. Lhůta ke stanovení daně uplynula 21. 2. 2016. Dodatečný platební výměr byl vydán po jejím uplynutí.
11. Žalobkyně na to reagovala tvrzením, že žalovaný ve vyjádření vycházel z listiny, která obsahuje odpověď zahraničního správce daně. Jedná se o domněnku zahraničního správce, kdy k odeslání došlo. Neproказuje den odeslání.
12. Soud znovu komplexně posoudil běh prekluzivní lhůty. Vyžádal si správní spis, s jehož obsahem se opět podrobně seznámil. Ani v součinnosti se žalovaným (srov. bod 29 zrušujícího rozsudku ve znění opravného usnesení) nenalezl jiná mezinárodní dožádání (nad rámec již výše zmíněných č. j. 161404/13/2111-05403-204247 a č. j. 786099/13/2111-05403-204247, u nichž to závazně stanovil NSS), která se co do obsahu materiálně týkala prověřování plnění zdaňovacího období srpen 2012.
13. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že mezinárodní dožádání č. j. 162269/13/2111-05403-204247 se netýkalo zdaňovacího období srpen 2012. Správce daně se v něm německého správce daně dotazoval na plnění, která se uskutečnila v období září a říjen 2012, nikoli v srpnu 2012.
14. Mezi účastníky byla shoda na tom, že mezinárodní dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247 bylo odesláno dříve než dožádání č. j. 786099/13/2111-05403-204247 (rozdíl jednoho měsíce). Sporné bylo, který únorový den roku 2013 bylo odesláno. Účastníci se v datu odeslání rozcházelí o devět dnů. Takový rozdíl však nebyl pro posouzení věci podstatný, neboť dodatečný platební výměr byl doručen žalobkyni až dne 9. 5. 2017. Ať už by připadl konec lhůty pro stanovení daně na 12. 2. 2013, nebo na 21. 2. 2013, vždy by platil totožný závěr, že byl dodatečný platební výměr vydán a doručen až po uplynutí lhůty pro stanovení daně.
15. Soud nicméně uvádí, že nemá pochybnosti o tom, že bylo mezinárodní dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247 odesláno dne 21. 2. 2013.
16. Krajský soud poté na základě pokynu NSS v součinnosti s žalovaným ověřil datum odeslání žádosti o mezinárodní dožádání. Ačkoli žalovaný ve vyjádření ze dne 3. 6. 2025, ve kterém tvrdil, že bylo odesláno 21. 2. 2013, poukázal na listinu, která mimo jiné obsahuje odpověď Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

zahraničního správce daně, tak soud nemá pochyb o tom, že obsahuje relevantní údaj prokazující datum odeslání dožádání. Tato listina zachycuje listinnou podobu elektronického formuláře, jehož prostřednictvím se skrze elektronický systém žádá o mezinárodní výměnu informací (srov. čl. 8 a 51 odst. 2 nařízení Rady č. 904/2010, o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty). Formulář je rozdělen na část, která se věnuje žádosti, a na část pro odpověď. Listina tak obsahuje nejen odpověď, ale i vlastní žádost. Kolonka formuláře určená k zobrazení data odeslání žádosti se nachází v části vyhrazené pro žádost. Není tak podpořeno tvrzení žalobkyně, že jde *pouze* o domněnku zahraničního správce daně, kdy bylo dožádání odesláno.

17. Žalobkyně přitom ani neuvedla, z čeho dovozuje, že k odeslání mezinárodního dožádání došlo už dne 12. 2. 2013. Jak soud uvedl výše, na základě obsahu správního spisu nemá žádné pochybnosti o tom, že k odeslání došlo právě 21. 2. 2013 (jiné datum se ve správním spise nevyskytuje a žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, které by datum relevantně zpochybnily).
18. Soud doplňuje, že z údaje o datu odeslání mezinárodního dožádání na listině zachycující formulář včetně odpovědi běžně vychází, a neshledal skutkové odlišnosti od jiných případů, aby musel v nynější věci postupovat jinak. Zvláště za situace, kdy žalobkyní tvrzený rozdíl devíti dnů nemá vliv na závěr o tom, že dodatečný platební výměr byl vydán po uplynutí prekluzivní lhůty.
19. Lze tedy uzavřít, že daňová kontrola byla zahájena 21. 2. 2013, kdy bylo kontaktním místem, kterým je Generální finanční ředitelství, odesláno mezinárodní dožádání č. j. 161404/13/2111-05403-204247. Lhůta pro stanovení daně v délce 3 let dle § 148 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále „daňový řád“), uplynula 21. 2. 2016. Jelikož bylo projednáváno zdaňovací období srpen 2012, konstatuje soud, že na projednávanou věc nelze aplikovat § 148 odst. 4 písm. f) daňového řádu ve znění účinném od 1. 1. 2014, které s mezinárodním dožádáním spojuje účinky stavení lhůty pro stanovení daně (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2017, č. j. 10 Afs 206/2017-39). Právo stanovit DPH za zdaňovací období srpen 2012 zaniklo dříve, než byl žalobkyni oznámen (doručen) dne 9. 5. 2017 dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období srpen 2012 ze dne 4. 5. 2017. Žaloba je proto důvodná.

Závěr a náklady řízení

20. Jelikož právo stanovit DPH za zdaňovací období srpen 2012 zaniklo, soud napadené rozhodnutí zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
21. Svůj postup opírá o závěr NSS, který v bodě 46 rozsudku ze dne 9. 10. 2014, č. j. 9 Afs 76/2014-51, uvedl, že „[p]rekluze je vadou natolik závažnou, že brání věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí, neboť prekludovaným právům se ochrana neposkytuje. Vyměření nebo doměření celního dluhu po uplynutí prekluzivní lhůty je proto nepochybně vadou řízení před správním orgánem mající vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé a tato vada řízení je podřaditelná pod § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.“. Přestože se NSS vyjadřoval k prekluzi celního dluhu, lze jeho závěry vztáhnout i na doměření DPH po uplynutí prekluzivní lhůty.
22. Soud zrušil jak napadené rozhodnutí, tak podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období srpen 2012, neboť neměl být vydán. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), ve kterém je žalovaný vázán shora

vysloveným právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která naopak byla ve věci úspěšná, náleží plná náhrada nákladů řízení. Náklady tvoří zaplacené soudní poplatky v celkové výši **8 000 Kč** (3 000 Kč za podání žaloby a 5 000 Kč za podání kasační stížnosti) a účelně vynaložené náklady na zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za zastoupení náleží zástupci žalobkyně dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (viz čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.) odměna za pět úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis 1. doplnění žaloby ze dne 9. 12. 2022, účast při jednání soudu dne 1. 6. 2023 a sepis kasační stížnosti) ve výši 3 100 Kč za úkon (celkem **15 500 Kč**). Vedle odměny přísluší zástupci též náhrada hotových výdajů za pět uvedených úkonů právní služby ve výši 300 Kč za úkon (celkem **1 500 Kč**) dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024. Soud nepovažoval sepis 2. doplnění žaloby ze dne 28. 5. 2023 a sepis 3. doplnění žaloby ze dne 29. 5. 2023 za účelné úkony právní služby, neboť je zástupce učinil v době, kdy věděl o nařízeném jednání na 1. 6. 2023, kterého se zúčastnil a kde své argumenty předestřel. Za úkon ze dne 11. 4. 2025 spočívající v návrhu na vydání opravného usnesení k rozsudku NSS ze dne 10. 4. 2025 náleží zástupci dle § 11 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 (tarifní hodnota 500 000 Kč, neboť výše plnění, tedy DPH, o které ve věci šlo, činilo 1 371 320 Kč) odměna **5 150 Kč** a náhrada hotových výdajů **450 Kč** za úkon dle § 13 odst. 1 a 4 též vyhlášky. Za úkon ze dne 22. 4. 2025 spočívající v sepisu 4. doplnění žaloby a za úkon ze dne 17. 6. 2025 spočívající v reakci žalobkyně na vyjádření žalovaného po zrušujícím rozsudku NSS náleží zástupci dle § 11 odst. 1 písm. d) a § 10b odst. 5 písm. a) ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (tarifní hodnota činí 500 000 Kč, neboť výše plnění, tedy DPH, o které ve věci šlo, činilo 1 371 320 Kč) odměna **10 300 Kč** za úkon (celkem **20 600 Kč**), a náhrada hotových výdajů 450 Kč za úkon dle § 13 odst. 1 a 4 též vyhlášky (celkem **900 Kč**). Zástupce žalobkyně je společníkem právnické osoby zřízené podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, která je plátcem DPH. Součástí náhrady nákladů je též náhrada této daně ve výši 21 % vypočtená z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů, tedy z částky **44 100 Kč** ve výši **9 261 Kč** (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady žalobkyně celkem činí **61 361 Kč**. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu